

Esas Sayısı : 2006/158

Karar Sayısı : 2008/150

"...

I- İPTAL DAVASI VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İLE İTİRAZ BAŞVURUSUNUN GEREKÇELERİ

A- İptal ve Yürürlüğün Durdurulması İsteminin Gerekçe Bölümü Şöyledir:

"III. GEREKÇE

19.09.2006 tarih ve 5543 sayılı İskân Kanununun Geçici Madde 1'in Beşinci Fıkrasının İkinci Cümlesinin Anayasaya Aykırılığı

Bulgaristan hükümetinin uyguladığı asimilasyon politikası nedeniyle, 1989 yılında zorunlu göçe tabi tutulan 300.000 soydaşımızdan isteyenlerin iskânı için Yüksek Planlama Kurulunun 27.11.1990 tarih ve 90 T./103 sayılı Kararı ile isteyen göçmenlere yönelik olarak konut inşası için görevlendirilen Devlet Bakanlığınca duyurular yapılmış; Emlak Bankası şubesine 1991 yılının parası ile 2.500.000.- TL. peşinat yatırılması istenilmiştir.

44.452 göçmen kişi 1991 yılında konut projesine dahil olarak talep edilen söz konusu meblağı yatırmışlardır. Başvuranlardan ancak 23.495 göçmene, çeşitli illerde inşa edilen evleri teslim edilmiş; geri kalan diğer başvuruçulara ise, finansman sağlanamadığı gerekçesi ile evleri verilmemiştir. Bunun üzerine ev verilmeyen ve yatırdıkları avanslar da iade edilmeyenler tarafından, projeleri yürüten ve adına avansların yatırıldığı Devlet Bakanlığı'na (Başbakanlık) karşı müteaddit alacak davaları açılmış ve yatırılan avansın 1991 yılındaki alım gücü değerinde bir tazminatın ödenmesi istenilmiştir.

Açılan bu davalar, Yargıtay'ın incelemesinden de geçmiş ve Yargıtay 13. Hukuk Dairesi bir örneği ilişkide sunulan 29.06.2004 tarih ve E.2004/561. K.2004/10180 sayılı kararında özetle, "...hukukten geçersiz sözleşmeler hukukten haksız iktisap kuralları uyarınca tasfiye edilir iken denkleştirici adalet ilkesinin hiçbir zaman gözardı edilemeyeceği, ilgili Devlet Bakanlığının Göçmen Derneklerine gönderdiği 30.03.1998 tarihli yazısı kapsamı, 10.03.2000 ve 07.02.2001 tarihli Resmi Gazetelerde yayımlanan 245 ve 250 sayılı Milli Emlak Genel Tebliği ile birlikte değerlendirildiğinde iadeye karar verilirken satış bedeli olarak verilen paranın alım gücünün ilk ödeme tarihindeki alım gücüne ulaştırılması ve o şekilde iadeye karar verilmesinin uygun olacağını" hükme bağlamıştır.

Mahkemelerin Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin bu kararına uyarak yaptırdıkları bilirkişi incelemesi sonucunda verilen raporda, 1991 yılında ödenen 2.500.000 TL'nin dava tarihi itibarıyla 1.696,90.- YTL ya ulaşmış olduğu tespit edilmiştir.

Açılan davalar bu aşamada iken, iptali istenen ibareyi de içeren 19.09.2006 tarih ve 5543 sayılı İskân Kanununun geçici madde 1'in beşinci fıkrasının ilk cümlesinde "Bulgaristan'dan zorunlu göçe tâbi tutulup, Türkiye'ye gelerek yerleşmek isteyen Türk soylu kişilere yaptırılan konutlardan almak üzere müracaat ederek para yatıranlardan konut sahibi olamayanların, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde müracaat etmeleri halinde yatırdıkları bedel, yatırıldıkları tarihten itibaren işleyecek kanuni faizi ile birlikte kendilerine ödenir" denildikten sonra iptali istenen ikinci cümlesinde "Görülmekte olan davalar da bu hükme göre sonuçlandırılır" hükmüne yer verilmiştir.

Esas Sayısı : 2006/158

Karar Sayısı : 2008/150

İptali istenen bu hükme göre yapılan hesaplamalara göre, 1991 yılında ödenen 2.500.000 TL'nin dava tarihi itibarıyla ulaştığı meblağ en fazla 16 - 17 YTL dir. Görüldüğü üzere iptali istenen kurala göre hesaplanan miktar, yukarıda açıklanan Yargıtay kararı uyarınca denkleştirici adalet ilkesine göre hesaplanan miktarın ancak 1/100' ü kadardır. Böyle bir sonucun adalet ve hakkaniyet ilkeleriyle bağdaşır bir yönünün bulunmadığı açıktır.

Anayasa Mahkemesinin 18.10.2003 tarih ve E.2003/67, K.2003/88 sayılı Kararında "Anayasanın 2 nci maddesinde, Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini gerçekleştiren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde Anayasanın ve yasakoyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir. Bu bağlamda, hukuk devletinde yasakoyucu, yasaların yalnız Anayasaya değil, evrensel hukuk ilkelerine de uygun olmasını sağlamakla yükümlüdür." denilmiş ve yine Anayasa Mahkemesinin bu kararında "Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette, hukuk güvenliğinin sağlanması hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur." görüşüne yer verilmiştir.

Bireyin insan olarak varlığının korunmasını amaçlayan hukuk devletinde vatandaşların hukuk güvenliğinin sağlanması zorunludur. Devlet açık ve belirgin hukuk kurallarını yürürlüğe koyarak bunları uyguladığı zaman hukuk güvenliği sağlanır. Yasalarda yapılan değişikliklerin toplumsal gerçeklerle uyumlu olması ve adaletli kurallar içermesi gerekir.

İptali istenen kural, adaletli bir kural olmadığından ve hukuk güvenliğini de zedelediğinden Anayasanın 2 nci maddesinde ifade edilen "hukuk devleti" ilkesine ters düştüğü açıktır.

Öte yandan yapılan bu düzenleme, geçmiş ve o anda mevcut hukuk kurallarına göre sonuçlandırılması gereken hukuki durumları etkileyen bir düzenlemedir.

Yasalar kamu yararı ve kamu düzeninin gerektirdiği kimi ayrıkçı durumlar dışında ilke olarak yürürlük tarihlerinden sonraki olay, işlem ve eylemlere uygulanmak üzere çıkarılırlar. Geçmiş, yeni çıkarılan bir yasanın etki alanı dışında kalır. Sonradan yürürlüğe giren yasaların geçmiş ve kesin nitelik kazanmış hukuksal durumlara etkili olmaması hukukun genel ilkelerindendir.

Anayasa Mahkemesinin 29.12.2004 tarih ve E.2002/39, K.2004/125 sayılı kararında da belirtildiği üzere, "Hukuk Devleti ilkesinin öğeleri arasında yasaların kamu yararına dayanması, kuralların herkes için konulması, kamu düzeninin kurulması ve korunması amacına yönelik bu kurallarda adalet ve hakkaniyet ölçülerinin de gözönünde tutulması gerekliliği" bulunmaktadır. İptali istenen kural ile, Anayasa Mahkemesinin bu kararında açıklanan ölçülerin hiç biri gözetilmediğinden böyle bir düzenleme bu yönden de Anayasanın 2 nci maddesine aykırı düşmektedir.

Diğer taraftan, bir yasa kuralının Anayasanın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti onun kendiliğinden Anayasanın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracaktır (Anayasa Mahkemesinin 03.06.1988 tarih ve E.1987/28, K.1988/16 sayılı kararı, AMKD., sa. 24, shf. 225).

Esas Sayısı : 2006/158

Karar Sayısı : 2008/150

Açıklanan nedenlerle 19.09.2006 tarih ve 5543 sayılı İskân Kanununun geçici madde 1'in beşinci fıkrasının ikinci cümlesi, Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

19.09.2006 tarih ve 5543 sayılı İskân Kanununun geçici madde 1'in beşinci fıkrasının ikinci cümlesi, hukuk devleti ve hukukun üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ile hukuk güvenliğini zedeleyici sonuçlara yol açarak toplumsal kararlılığı ve hukuksal güvenceyi ortadan kaldırdığı için, sonradan giderilmesi güç ya da olanaksız durum ve zararlar doğabileceğinden iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulması istemi ile Anayasa Mahkemesine iptal davası açılmıştır.

Arz ve izah olunan nedenlerle, iptali istenen kurallar hakkında yürürlüklerinin durdurulması da istenerek iptal davası açılmıştır.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle 19.09.2006 tarih ve 5543 sayılı İskân Kanununun geçici madde 1'in beşinci fıkrasının ikinci cümlesinin, Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olduğundan iptaline ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz."

B- İtiraz Yoluna Başvuran Mahkeme'nin Gerekçesi Şöyledir:

"GEREKÇE : Aşağıda açıklanan konulardan dolayı 5543 sayılı Yasa'nın Geçici Madde 1'in 5. fıkrasında yer alan "...yatırdıkları bedel, yatırdıkları tarihten itibaren işleyecek kanuni faizi ile birlikte kendilerine ödenir. Görülmekte olan davalar da bu hükme göre sonuçlandırılır" düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunduğu yolundaki iddia ile dosya kapsamı birlikte değerlendirilerek, sınırlandırılan ve bu paragraf içinde yazılan hükümlerin öncelikle adil yargılanma hakkına, eşitlik ilkesine ve genel olarak da hukuk devleti ilkelerine ilişkin Anayasa kurallarına aykırı olduğu değerlendirilerek Anayasa Mahkemesi'ne itiraz başvurusu yapılmasına karar verilmiş bulunmaktadır.

Uzun süredir yargı kararlarına konu olmuş şekli ile zaman zaman da Türk Lirası'nın değerinde meydana gelen ani değer kayıpları, realitede yaşandığından alacak borç ilişkilerinde; bir tarafta kalmış olan ve aktin konusunu oluşturan değer geri alınması konusundaki davalarda denkleştirici adalet adı altında bir ilke geliştirilerek, bu ilkeye uygun olarak karşı tarafta kalan ve aktin konusunu oluşturan değer iade edilmesi için açılan davalarda yasal düzenlemeye paralel olarak, eş bir anlatımla faizle karşılanması mümkün olmayan ve faizi aşan bir değer kaybının söz konusu olduğu durumlarda, tediye günündeki değer çekişme konusu yapılarak, yargı önüne taşındığı tarihe kadar geçen süreçte paranın alım gücündeki düşme saptanarak ve özellikle uygulamada altın fiyatlarındaki yükseliş, döviz fiyatlarındaki artış, işçi ücretleri ve memur maaş katsayısındaki yükselmeler ile toptan eşya fiyat endeksi ve tüketici fiyat endeksleri birlikte değerlendirilip artış oranları hamur edilerek sonuçta ortaya çıkan değer alım gücündeki eksilme yüzdesi olarak kabul edilmesi suretiyle faizle karşılanamamış olan zararın tazmini yolunda verilen kararlarla denkleştirici adaletin uygulaması yapılmakta ve hukuki ilişkinin diğer tarafında haksız olarak kalmış bedelin, geçen sürede uğradığı değer kaybı telafi

edilmeye çalışılarak adalet temin edilmektedir. Bu açıklamadan anlaşılacağı üzere; herhangi bir değerin haksız olarak veya akde aykırılık sureti ile karşı tarafta kalmasını takiben bu değerin istirdadı için açılan davalarda otomatik olarak ve yasa gereği, geçen sürenin karşılığında hiçbir merasime hacet kalmaksızın ancak bazı çekişmelerde temerrüt durumu kanıtlanmak kaydı ile geçen dönem için faize hükmedilmesi zorunludur. Nitekim paranın veya bir hakkın haksız yere ya da akde aykırılık sonucu karşı tarafta kalmasının karşılığı faiz ile karşılanmaktadır. Ancak enflasyonist dönemlerde hakkın yada paranın karşı tarafta haksız yere yada akde aykırılık sebebi ile sözleşmenin diğer tarafında kalmasının karşılığı çoğu zaman faiz ile karşılanamayan zararların doğmasına sebep olmaktadır.

Hal böyle olunca; eldeki davada 1990'lı yılların başında tediye edilen, dava konusu değerlerin tediye tarihinden itibaren geçen on yılı aşkın süre içinde paranın alım gücünde yaşanan düşüşlerin ötesinde ekonomik krizler döneminde ayrıca paranın değerinin bir kat daha düşmüş olması karşısında, faiz ile karşılanamayan zararın mevcut olduğu uygulamada yargı kararlarına konu olmuş şekli ile sabit bulunduğundan bu çekişmenin çözümü için getirilen yasal düzenlemenin özellikle; "yatırdıkları bedel, yatırdıkları tarihten itibaren işleyecek kanuni faizi ile birlikte ödenir" düzenlemesi adalet anlayışına ve hukuk düzenine uygun bulunmamaktadır.

Diğer yandan, hak arama hürriyetinin yansıması olarak, hak sahiplerinin çekişme konusu olayları yargı önüne taşıdığı ve "dava" olarak mahkemelere çekişmeyi intikal ettirdiği tarihte yürürlükte olan yasal düzenlemeler, bu çekişmenin yargılama sürecinin devam ettiği dönemde yürürlükte bulunmaları halinde çekişmenin çözümünde kullanılacağı aşıkâr olmakla birlikte, çekişmenin çözümünde başlangıçta davanın açıldığı tarihte yürürlükte olup da, daha sonra yargılama sürecinin devamı sırasında çekişmeyi çözecek kuralın herhangi bir sebeple yürürlükten kaldırılması veya değiştirilmesi halinde dahi, çekişmenin yargı önüne götürüldüğü tarihte yürürlükte bulunulduğu gözetilerek çözümleyici kural yargılama sürecinin devam ettiği sırada hukuk sisteminden çıkarılsa bile, hak arayan kişinin lehine olması kaydı ile eldeki çekişmeye bu kural uygulanmak sureti ile çözüm oluşturulmaktadır.

Hukuk sistemindeki kalıplaşmış ifade tarzı ile; her dava yargı önüne götürüldüğü günde yürürlükte olan kural ile çözümlenir, kuralı uyarınca davalar sonuçlandırılır.

Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen düzenlemenin, "Görülmekte olan davalar da bu hükme göre sonuçlandırılır" düzenlemesi de yukarıda belirtilen temel hukuk prensiplerine, adil yargılanma hakkına, eşitlik ilkesine ve genel olarak da hukuk devleti ilkelerine uygun olmayan düzenleme içermektedir. Açıklanan şekli ile itiraz başvurusuna konu edilen düzenlemenin yürürlüğe girmesinden önce yargı önüne taşınmış çekişmede hak sahibi olan davacı tarafın, haklarını yargı önüne götürdüğü gündeki kurallara göre çözümlenmesini engelleyen ve sadece yasal faiz hakkının bulunduğunu ortaya koyan, eldeki davaların da bu kural ile çözüme kavuşturulmasını belirleyen yasal düzenleme, Anayasa'ya uygun bulunmamaktadır.

Hak arayan kişinin dava açtığı tarihte olmayan, davanın devam ettiği sırada aleyhine olarak yapılan bir düzenleme ile daha az ekonomik değer elde etmesine sebep olacak şekilde, sadece yasal faiz ile yetinmesini zorunlu kılan, faizi aşan zararının tazminini engelleyen yasal düzenlemenin eldeki davaya uygulanması halinde adaletle olan güven ve sonuçta da hukuka olan saygı sarsılacaktır.

Bir çekişmenin taraflarından birinin, yasa çıkarma yetkisi ile donatılmış Devlet olması halinde, Devlet aleyhine açılan davalarda Devlet'in bu davanın devamı sırasında kendi sorumluluğunu eksiltecek, hatta bertaraf edecek yasal düzenleme yapması, hukuk devleti

Esas Sayısı : 2006/158

Karar Sayısı : 2008/150

ilkesine uygun bir tasarruf olmadığı gibi, yasa çıkarma yetkisi olmayan kişilerin arasında benzer mahiyette olarak tezahür eden yargı çekişmelerinin çözümünde yürürlükte olan diğer kuralların aksine, sadece ve sadece İskân Kanunu düzenlemesi adı altında Bulgaristan göçmenleri için farklı bir uygulama ile çözüm oluşturulması da eşitlik ilkesine ters düşmektedir. Yasanın bütünü incelendiğinde; zamanında 2510 sayılı Yasa hükümleri uyarınca hak sahibi olan veya anılan Yasa uyarınca göçmen sayılan ama Bulgaristan göçmeni olmayan kişiler için yapılan düzenlemeler mevcut olduğu halde, göçmenlerden Bulgaristan göçmeni olarak adlandırılan kesim için yukarıda sözü edilen düzenlemenin yapılarak farklı bir uygulamanın temin edilmeye çalışılmış olması; normların, Anayasa'ya ve Anayasa'daki haklardan herkesin eşit olarak haklardan istifade etmesi ilkelerine ters düşmektedir.

Ceza uygulamasında, nasıl ki bir eylemin işlenmesi tarihinde yürürlükte olan kurallar çerçevesinde suç sayılması ve o suç için öngörülen ceza miktarının daha sonra yargılama sürecinde daha fazla bir müeyyide ile cezalandırılmış olması halinde; eylem tarihindeki hukukun ancak zanlıya tatbik edilmesi zorunlu ise, hukuk uygulamasında da bir çekişmenin yargı önüne götürüldüğü günde yürürlükte olan kuralların hak arayan kişiye tatbik edilmesi kaçınılmaz olup, hak arayan kişinin aleyhine olacak düzenlemeler adil yargılanma yönünden hukuk ihlali oluşturmaktadır.

Türk Anayasa yargısı uygulamalarında; hukuk normlarının (ceza müeyyidesi içermeyen kurallar) adil yargılanma ilkesi ile yorumlanıp değerlendirilmesine ait doğrudan uygulama örneği elde edilememiş olmakla birlikte, bir davada özel bir şahıs ile Devlet arasındaki ilişkiler ile ilgili bir durum söz konusu olduğunda, daha sorunsal bir alan olduğu, AİHM bu hak ve hükümlülüklerden bir çoğunu medeni haklar kapsamında tanıyarak, planlamaya ilişkin davaların, mülkiyet hakkını doğrudan etkileyen aşamaları ve ayrıca faydalanma durumunu etkileyen daha genel kapsamlı (Oerlamans/Hollanda 27 Kasım 1991, De Goffre de la Pradella/Fransa 16 Aralık 1992) davalarda adil yargı garantilerinin uygulanacağına hükmettiği bilinmektedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesindeki düzenlemenin; "...hukuktaki gelişmeler... ve muamelelerin eşitliği ilkesi uyarınca 6. madde (1)'in günümüzde sosyal yardım dahil olmak üzere sosyal sigortanın tüm alanlarına uygulanacağı görüşünü benimsemek gerekir" hükmü ile Schuler-Zgraggen/İsviçre davasında verdiği kararda, muamelelerin eşitliği prensibini her ne kadar sosyal yardım dahil olmak üzere sosyal sigortanın tüm alanlarında uygulanacağını dile getirmiş ise de eldeki davada da muamelelerin eşitliğinde göçmenler arasında sosyal yardım yönünden sağlanacak konutlarda, farklı uygulamaların yapılmasını, takiben bir de itiraz başvurusuna konu edilen norm ile kişilerin 6. madde hükmü karşısında farklı uygulamalara tabi kılınmaya kalkışılması, iç hukuk kurallarından sayılan üst hukuk normlarına da aykırılık teşkil etmektedir. Philis/Yunanistan-27 Ağustos 1991 tarihli karar ve davada; "6. maddedeki garanti, sözleşmeler, idari yargılamalar veya ceza yargılamalarından doğan zararlara ilişkin kamu idaresi aleyhine açılan davaları kapsar" düzenlemesi de, Strazburg Mahkemesi'nin kararları arasında yer almakta olup, özellikle sözleşmelerin kapsamı nedeni ile kamu idaresi aleyhine açılan davalarda da 6. maddenin değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Bütün bu açıklamalardan dolayı, itiraz başvurusuna konu edilen normun denkleştirici adalet ilkesini görmezlikten gelmeye zorlayan yasal düzenleme olması, göçmenler arasında konut alanlar ile alamamış olan hak sahipleri arasında farklı uygulama fiili durum nedeni ile mevcut olduğu halde göçmen olduğu halde konut alamayanlar arasında sözü edilen Yasa'nın yürürlüğe girmesinden önce hak arayıp davası sonuçlanmış olan kişiler ile davası devam eden

kişiler arasında farklı uygulama ve farklı karar çıkması sonucunu doğuracak şekilde eşitlik ilkesine aykırı sonuçlar doğurması, genel olarak da tüm Anayasa'ya aykırılıklarda olduğu gibi hukuk devleti ilkelerinin çiğnenmesi sonucunu doğuracak normun hem Anayasa'nın, hem de evrensel hukuk ilkelerinin ihlalini teşkil eden, hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğini sarsacak nitelikteki sonucu itibarı ile ve Anayasa'ya aykırılığı iddia edilen norm, Anayasa'nın herkesin davacı ve davalı olarak iddia ve savunma hakkı ile adil yargılanma hakkına sahip olduğunu belirleyen Anayasa'nın 36. maddesine, devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadır ilkesinin düzenlendiği Anayasa'nın 10. maddesine ve sonuç olarak da devletin şekli ile ilgili ilkelerin yer aldığı hukuk devleti ilkesinin vurgulandığı Anayasa'nın 2. maddesine aykırı bulunduğu kanaati mahkememizde olduğundan, sınırlandırması yapılarak itiraz başvurusuna konu edilen, 5543 sayılı Yasa'nın Geçici Madde 1'in, 5 numaralı fıkrasının "...yatırdıkları bedel, yatırdıkları tarihten itibaren işleyecek kanuni faizi ile birlikte kendilerine ödenir. Görülmekte olan davalarda bu hükme göre sonuçlandırılır." düzenlemesinin, belirtilen sebepler ile Anayasa'ya aykırı olduğu görüşü ile 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluş ve Yargılama Usulü Hakkındaki Yasa'nın 28. maddesinin düzenlediği hükümler uyarınca Anayasa Mahkemesine itiraz başvurusunda bulunulmasına karar verilmesi gerekmiştir.

Davacılar vekilleri Anayasa'ya aykırılık iddiası ile birlikte itiraz başvurusunda bulunulmasını talep ettikleri istemlerinde, ayrıca yürütmenin durdurulmasını istemişler ise de; talebin ve talebin konusunu oluşturan hukuki müessesenin Yasama Organının düzenlediği bir norm olması nedeni ile bir an için, idari işlem ve eylem mevcut gibi düşünülerek yürütmenin durdurulması talebi de mahkemeye bildirilmiş ise de, tartışılan hukuki müessesenin Anayasa'ya aykırılık iddiası olmasına, bu tür çekişmelerde yürütmenin değil, yürürlüğü durdurmanın ancak talep edilebileceğine nazaran, talep edilen hususun, yürürlüğü durdurma istemi olarak mahkememizce değerlendirilmesi yapılmış olmakla birlikte itiraz başvurusuna ilişkin Yasal düzenlemede, eş bir anlatımla 2949 sayılı Yasa'nın hükümleri içerisinde itiraz başvurusunda bulunan yargı merciinin elindeki çekişmeyi Anayasa Mahkemesince karar verilmesi aşamasına kadar belirli bir süre bekleteceği yolunda yasal kural bulunduğundan, itiraz başvurusunda bulunan yargı merciinin ayrıca yürütmeyi durdurma istemini itiraz başvurusuna ekleyemeyeceği değerlendirilerek, belirtilen sürede talebin yerinde olmadığı değerlendirilerek Mahkememizce yürürlüğü durdurma isteminin ise reddine karar verilmesi gerekmiş ve aşağıda yazılı olduğu biçimde hüküm tesis edilmiştir.

HÜKÜM : Ayrıntıları yukarıda gerekçede açıklandığı üzere;

1- Davacılar vekilinin Anayasa'ya aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına Mahkememizce varılarak, gerekçede açıklandığı üzere 19.09.2006 tarihli, 5543 sayılı İskân Kanunu'nun Geçici 1. maddesinin, 5 numaralı bendindeki; "...yatırdıkları bedel yatırdıkları tarihten itibaren işleyecek kanuni faizi ile birlikte kendilerine ödenir. Görülmekte olan davalar da bu hükme göre sonuçlandırılır" düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı olduğu görüşü ile 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluş ve Yargılama Usulü Hakkındaki Yasa'nın 28. maddesinin düzenlediği hükümler uyarınca, hukuk devleti, eşitlik ve iddia hakkı ile adil yargılanma ilkelerine aykırı bulunması nedeni ile Anayasa Mahkemesine İTİRAZ BAŞVURUSUNDA BULUNULMASINA,

2- Anayasa'ya aykırılık iddiasında bulunan davacı tarafın aynı zamanda yürütmeyi durdurma isteminde bulunduğu hususu da değerlendirilerek, bu talebin 2949 sayılı Yasa'nın hükümleri içerisinde (5 ay süre ile) yapılan itiraz başvurusunun sonucunun beklenmesi söz konusu olduğundan, Yasal yürürlüğü durdurma durumu mevcut bulunmakla, yerinde olmayan

Esas Sayısı : 2006/158

Karar Sayısı : 2008/150

yürütmeyi durdurma (yürürlüğü durdurma) talebinin Mahkememizce yapılan itiraz başvurusuna DAHİL EDİLMEMESİNE, bu talebin Mahkememizce REDDİNE,

3- Gerekçeli kararın yazılmasını takiben dava dilekçelerinin, sulh hukuk mahkemesi görevsizlik kararlarının, mahkememizden verilen birleştirme kararlarının, davada her bir davacının davaya dayanak yaptığı ödeme belgesi veya banka dekontlarının, davacı tarafın Anayasa'ya aykırılık iddiasını ileri sürdüğü dilekçesinin ve bu oturumda düzenlenen zaptın onaylı suretlerinin kalem çalışanları tarafından çoğaltılıp onaylanarak, Anayasa'ya aykırılık iddiası konusundaki gerekçeli kararın aslı eklenmek sureti ile tekemmül ettirilecek itiraz başvurusuna ilişkin dosyanın Anayasa Mahkemesi Başkanlığına ulaştırma konusundaki gerekli ulaştırma gideri beş gün içerisinde karşılandığında oluşturulan dosyanın Anayasa Mahkemesi Başkanlığına GÖNDERİLMESİNE,

4- İtiraz başvurusunun Anayasa Mahkemesi Genel Sekreterliğine ulaşmasından itibaren 5 ay süre ile Anayasa Mahkemesince verilecek kararın BEKLENMESİNE,

Dair, 16.11.2006 tarihli oturumda davacı vekili ile davalı vekillerin yüzlerine karşı verilen karar açıkça okunup usulen anlatıldı.""